

B I U L E T Y N

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego

Warszawa, 12 listopada 1951 r.

Nr 29

Poz. 295—308

T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 295 — Nr 399 z dn. 21.9.1951 r. w sprawie ustalenia trybu bezpośredniego zakupu towarów importowanych.
- Poz. 296 — Nr 395 z dn. 4.10.1951 r. w sprawie elektryfikowania obiektów nierolniczych w ramach elektryfikacji wsi i osiedli.
- Poz. 297 — Nr 397 z dn. 10.10.1951 r. w sprawie zużycia mułu węglowego i wypłaty nagród za jego gospodarcze wykorzystanie.
- Poz. 298 — Nr 406 z dn. 17.10.1951 r. w sprawie rozwiązania Komisji Techniki i Gospodarki Smarowniczej.
- Poz. 299 — Nr 401 z dn. 19.10.1951 r. w sprawie ustalenia zasad zgłaszania zapotrzebowań na 1952 r. na materiały żelazne nawierzchni kolejowej przeznaczone dla zakładów wykonujących roboty inwentaryzacyjne lub kapitalne remonty torów kolejowych bocznicowych z wyjątkiem zakładów podległych Ministrowi Kolei.
- Poz. 300 — Nr 403 z dn. 19.10.1951 r. w sprawie planowania i finansowania szkolenia wewnątrzzakładowego w 1952 roku.
- Poz. 301 — Nr 404 z dn. 19.10.1951 r. w sprawie dystrybucji i zaopatrzenia w odzież służbową i specjalną (ochronną i roboczą).

Poz. 302 — Nr 405 z dn. 22.10.1951 r. w sprawie powołania Komisarza Gazowego na obszarze działania Zakładów Gazownictwa Okręgów Wrocławskiego i Wałbrzyskiego.

PISMA OKÓLNE:

- Poz. 303 — z dn. 9.10.1951 r. w sprawie winkulowania przez banki środków przeznaczonych do virements w Planie Inwestycyjnym 1951 r.
- Poz. 304 — z dn. 12.10.1951 r. w sprawie specyfikacji robót elektroinstalacyjnych.
- Poz. 305 — z dn. 15.10.1951 r. w sprawie zakresu przedmiotowego prac dla komórek normalizacyjnych przy ustalaniu szczegółowej tematyki norm.
- Poz. 306 — z dn. 17.10.1951 r. w sprawie ustalenia norm odzieży specjalnej.
- Poz. 307 — z dn. 22.10.1951 r. w sprawie właściwego wyboru przewodów izolowanych do instalacji elektroenergetycznych wewnętrznych.
- Poz. 308 — z dn. 27.10.1951 r. w sprawie wyjaśnienia trybu zgłaszania reklamacji jakościowych przy dostawach towarów.

SPROSTOWANIE

OGŁOSZENIE ZAŁĄCZNIKA

295.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 399 z dnia 21 września 1951 r.

(znak HA3-B01-16)

w sprawie ustalenia trybu bezpośredniego zakupu towarów importowanych.

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG nr 72 z dnia 26 lutego 1951 r. w sprawie składania i przyjmowania zamówień przez centrale (biura) handlu zagranicznego u dostawców i odbiorców krajowych w zakresie eksportu i importu nieinwestycyjnego (Biuletyn PKPG nr 8, poz. 80), w celu właściwego uregulowania trybu bezpośredniego zakupu towarów importowanych, zarządza się w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego, co następuje:

§ 1. 1. Odbiorcy krajowi towarów importowanych nabywają je:

1) bezpośrednio w centralach (biurach) handlu zagranicznego, jeżeli chodzi o ilości wynoszące co najmniej jeden wagon przy towarach masowych lub jedną kolisę (oryginalne opakowanie zewnętrzne dostawcy zagranicznego),

2) we właściwych branżowo centralach handlu wewnętrznego, jeżeli chodzi o ilości mniejsze, niż wymienione w p. 1).

2. W uzasadnionych przypadkach Ministerstwo Handlu Zagranicznego w porozumieniu z zainteresowanymi ministerstwami może ustalać wyjątki od zasady przyjętej w ust. 1 pkt. 2).

3. Centrale (biura) handlu zagranicznego uzgodnią z właściwymi branżowo centralami handlu wewnętrznego wielkość kolis na poszczególne towary drobnicowe.

§ 2. Centrale (biura) handlu zagranicznego przyjmują zamówienia zbiorcze w przypadkach przewidzianych w § 1 ust. 1 pkt. 2) od właściwych central handlu wewnętrznego i wystawiają na nie faktury na całe partie towarów importowanych.

§ 3. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy tych towarów importowanych, na które Przewodniczący PKPG ustalił lub ustali odrębne tryby zaopatrzenia i dystrybucji.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 21 września 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. S z y r

W porozumieniu:

MINISTER HANDLU ZAGRANICZNEGO w z. Cz. Bajer

296.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 395 z dnia 4 października 1951 r.

(znak IN1C-D2-08)

**w sprawie elektryfikowania obiektów nierolniczych w ra-
mach elektryfikacji wsi i osiedli.**

Dla zapewnienia sprawnego i ekonomicznego powiązania elektryfikacji obiektów nierolniczych z elektryfikacją wsi i osiedli wykonywaną na podstawie ustawy z dnia 28.6.1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz.U.R.P. nr 28, poz. 256) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy następujących obiektów nazywanych w dalszym ciągu nierolniczymi, znajdujących się we wsiach i osiedlach:

- 1) szkoły,
- 2) urzędy gminne,
- 3) urzędy pocztowe,
- 4) posterunki milicji obywatelskiej,
- 5) strażnice Wojsk Ochrony Pogranicza,
- 6) dworce i przystanki kolejowe,
- 7) dworce i przystanki autobusowe,
- 8) ośrodki zdrowia,
- 9) sklepy państwowe, spółdzielcze, prywatne,
- 10) lokale spółdzielcze (magazyny, mleczarnie itp.),
- 11) budynki kultu religijnego,
- 12) lokale organizacji politycznych i społecznych,
- 13) kluby i świetlice,
- 14) inne ośrodki i pomieszczenia agend władz państwowych.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa Elektryfikacji Rolnictwa (PER) są obowiązane opracować dla wsi i osiedli, objętych elektryfikacją w danym roku, dokumentację techniczną kompletną tj. obejmującą również obiekty nierolnicze wymienione przykładowo w § 1 z tym, że dokumentację dla obiektów niepaństwowych wykonywać należy dopiero po uprzednim zobowiązaniu się przez zamawiającego do zapłaty kosztów sporządzenia dokumentacji.

PER opracują dokumentację techniczną zgodnie z obowiązującymi normami i ustalonymi zakresami, dla obiektów niepaństwowych — zgodnie z umową z zamawiającym.

2. Dokumentację techniczną łącznie z kosztorysami dla obiektów nierolniczych zatwierdzają:

- 1) dla obiektów, których użytkownicy objęci są budżetem centralnym — dyrekcje PER w porozumieniu z organami wyznaczonymi przez zainteresowanych inwestorów centralnych (władze naczelne);
- 2) dla obiektów, których użytkownicy są objęci budżetami terenowymi — dyrekcje PER w porozumieniu z właściwymi prezydiami wojewódzkich rad narodowych;
- 3) dla wszystkich innych obiektów — dyrekcje PER we własnym zakresie.

§ 3. Podjęcie robót może nastąpić:

- 1) dla obiektów wymienionych w § 2 ust. 2 pkt. 1) i 2) — natychmiast po zatwierdzeniu dokumentacji technicznej lub, jeśli inwestycje wykonywane będą w trybie inwestycji pozalimitowych, po zatwierdzeniu dokumentacji technicznej oraz po zakumulowaniu w banku finansującym inwestycje środków przeznaczonych na pokrycie tych inwestycji;

2) dla obiektów pozostałych — po zatwierdzeniu dokumentacji technicznej i zakumulowaniu przez zamawiającego kwoty kosztorysowej na jego bankowym rachunku środków własnych, przeznaczonych na inwestycje pozalimitowe (Uchwała Rady Ministrów Nr 45 z dnia 24 stycznia 1951 r. Mon. Polski Nr A—9 poz. 140).

§ 4. 1. Finansowanie elektryfikacji obiektów, których użytkownicy objęci są budżetem centralnym lub budżetami terenowymi następuje ze środków przydzielonych poszczególnym PER na wniosek prezydiów właściwych wojewódzkich rad terenowych — z rezerwy planu inwestycyjnego.

Inwestycje objęte niniejszym zarządzeniem, których użytkownicy są objęci budżetem centralnym lub budżetami terenowymi, mogą być finansowane również w trybie inwestycji pozalimitowych PER. Następuje to w przypadku, gdy wymienieni użytkownicy posiadają środki, które według obowiązujących przepisów mogą być przeznaczone na inwestycje pozalimitowe i zamierzają zużyć je na inwestycje objęte niniejszym zarządzeniem.

2. Tryb zgłoszenia zapotrzebowań na te środki ustalony zostanie oddzielnym zarządzeniem.

3. Po wykonaniu inwestycji podlega ona nieodpłatnemu przekazaniu na rzecz użytkownika.

4. Rozliczenie między PER a zamawiającymi określonymi w § 3 pkt. 2) następuje na podstawie faktur za wykonane roboty.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. S z y r

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

w z. J. K o l e

297

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO**

Nr 397 z dnia 10 października 1951 r.

(znak PN4A-21-31)

**w sprawie zużywania, mułu węglowego i wypłaty nagród za
jego gospodarcze wykorzystanie.**

W celu zaktywizowania gospodarczego wykorzystania mułu węglowego zarządza się, co następuje:

§ 1. Zobowiązuje się dyrektorów zakładów przemysłowych do maksymalnego spalania mułu węglowego w granicach możliwości technicznych posiadanych urządzeń.

§ 2. Zakłady przemysłowe nie mogą odmówić przeprowadzenia próby spalania mułu, o ile Centrala Zbytu Węgla zawioskkuje dokonanie tego rodzaju próby.

§ 3. W celu zainteresowania pracowników w maksymalnym spalaniu mułu węglowego z jednoczesną oszczędnością zużycia innych sortymentów węgla wprowadza się w życie regulamin nagradzania, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 4. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 sierpnia 1951 r. Jednocześnie traci moc zarządzenie Przewodniczącego PKPG Nr 264 z dnia 30 czerwca 1951 r. w sprawie zużywania mułu węglowego i premiowania jego gospodarczego wykorzystania (Biuletyn PKPG Nr 20, poz. 196).

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Fr. Blinowski

1 załącznik

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 397 z dnia 10.X.1951 r.

REGULAMIN

nagradzania pracowników, zatrudnionych przy zużywaniu i eksploatacji mułu węglowego.

§ 1. Pracownikom zakładów, zużywających muł węglowy dla celów energetycznych i produkcyjnych, wypłaca się nagrody według następujących zasad:

- 1) w zakładach, zużywających do 200 ton węgla miesięcznie, pracownicy otrzymują 3 zł od tony zużytego mułu;
- 2) w zakładach, zużywających od 201 do 1000 ton miesięcznie, pracownicy otrzymują 2 zł od tony zużytego mułu;
- 3) w zakładach, zużywających od 1001 do 10000 ton węgla miesięcznie, pracownicy otrzymują 1 zł od tony zużytego mułu;
- 4) w zakładach, zużywających ponad 10000 ton węgla miesięcznie, pracownicy otrzymują 75 gr od tony zużytego mułu.

§ 2. Pracownicy kopalń ładujących muł otrzymują nagrody w wysokości 35 gr od każdej tony załadowanego do wagonu mułu, wysłanego na zewnątrz kopalni.

§ 3. 1. Zakłady pracy wymienione w § 1 i § 2 ustala szczegółowe listy stanowisk pracowników objętych powyższym nagradzaniem przy ścisłym zachowaniu zasady, że nagrody otrzymywać mogą wyłącznie ci pracownicy fizyczni i umysłowi, którzy mają bezpośredni wpływ na zwiększenie zużycia lub wysyłki mułu węglowego. Powyższe listy pracowników zatwierdza jednostka nadrzędna.

2. Z ogólnej kwoty nagród przypadającej zakładowi dyrektor jednostki nadrzędnej może wyznaczyć nagrody dyrektorowi zakładu lub innym osobom, które wybitnie przyczyniły się do zwiększenia zużycia lub wysyłki mułu z tym ograniczeniem, że kwota na ten cel zużyta nie może przekraczać 20% ogólnej kwoty nagród zakładu.

§ 4. Nagrody, o których mowa w § 1 i 2, wypłaca się z funduszu płac.

§ 5. 1. Centrala Zbytu Węgla (CZW) otrzymuje na cele nagradzania swoich pracowników 10 gr za każdą tonę wysłanego przez kopalnię na zewnątrz mułu.

2. W tym celu Centralne Biuro Rozrachunkowe Przemysłu Węglowego stworzy na osobnym rachunku fundusz nagród obliczany w wysokości 10 gr za każdą tonę wysłanego z kopalni mułu, obciążając tymi kwotami wysyłające muł kopalnie.

3. W granicach do 80% funduszu nagród dyrektor CZW wyznacza nagrody dla pracowników CZW, którzy wykazali się konkretnymi wynikami w zakresie propagowania i upowszechniania zużycia mułów.

4. Pozostałe 20% funduszu zastrzeżone jest do dyspozycji Ministra Górnictwa, który z kwoty tej może przyznawać według własnego uznania nagrody za szczególne osiągnięcia w zakresie gospodarczego wykorzystania mułów węglowych również osobom nie objętym niniejszym regulaminem.

§ 6. Kopalnie węgla, zużywające muł na własne cele energetyczne, otrzymują nagrody według § 1 wyłącznie za ilości mułu spalonego ponad przeciętną zużycia mułu za pierwsze 4 miesiące 1951 roku.

§ 7. Regulamin niniejszy obowiązuje od dnia 1 sierpnia 1951 roku.

298.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 406 z dnia 17 października 1951 r.

(Znak TE9-D-1-32)

w sprawie rozwiązania Komisji Techniki i Gospodarki Smarowniczej.

W związku z zakończeniem prac przez Komisję Techniki i Gospodarki Smarowniczej zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozwiązuje się z dniem 19 października 1951 r. Komisję Techniki i Gospodarki Smarowniczej, powołaną zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) nr 181 z dnia 21 lipca 1950 r. w sprawie wprowadzenia racjonalnej techniki i gospodarki smarowniczej (Biuletyn PKPG nr 16, poz. 187) zwaną dalej Komisją.

§ 2. Departament Techniki PKPG przejmie do dnia 1 listopada 1951 r. wszelkie akta Komisji oraz zlikwiduje jej zobowiązania finansowe z tytułu wykonania prac zleconych przez Komisję.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. Dr St. Jędrychowski

299.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 401 z dnia 19 października 1951 r.

(Znak BI-1E-04-18)

w sprawie ustalenia zasad zgłaszania, zapotrzebowań na 1952 r. na materiały żelazne nawierzchni kolejowej, przeznaczone dla zakładów wykonujących roboty inwestycyjne lub kapitalne remonty torów kolejowych bocznicowych z wyjątkiem zakładów podległych Ministrowi Kolei.

W celu ustalenia zasad zgłaszania zapotrzebowań na materiały żelazne nawierzchni kolejowej przeznaczonej dla zakładów wykonujących roboty inwestycyjne lub kapitalne remonty torów kolejowych bocznicowych, z wyłączeniem zakładów podległych Ministrowi Kolei, zarządza się w porozumieniu z Ministrem Kolei, co następuje:

§ 1. Za artykuły nawierzchni kolejowej w rozumieniu niniejszego zarządzenia uważa się:

- 1) szyny kolejowe o profilu 115 mm i większym,
- 2) akcesoria walcowane do szyn kolejowych (łubki, podkładki itp.),
- 3) akcesoria kute do szyn kolejowych (śruby łubkowe, stopowe, wkręty, haki itp.),
- 4) rozjazdy kolejowe.

§ 2. 1. Ministrowie, którym podlegają jednostki posiadające w eksploatacji odcinki torów lub bocznice kolejowe lub zamierzają je budować, wydadzą polecenie opracowania w terminie do dnia 25 października 1951 r. w oparciu o wytyczne do planów inwestycyjnych na 1952 r. uzasadnień zużycia materiałów wymienionych w § 1.

2. Uzasadnienia, o których mowa w ust. 1, powinny być opracowane na formularzu, którego wzór stanowi załącznik nr 1 do zarządzenia. Sposób sporządzenia uzasadnień podany jest w objaśnieniu stanowiącym zał. nr 2 do zarządzenia.

3. Uzasadnienie zużycia materiałów żelaznych nawierzchni kolejowej powinno być zgodne z ilością zaplanowaną w projekcie planu zaopatrzenia materiałowego na rok 1952. W przypadku zmiany ilości zużycia materiałów w stosunku do zaplanowanej w projekcie planu, powinno być podane uzasadnienie tej zmiany.

§ 3. 1. Jednostki organizacyjne, o których mowa w § 2 ust. 1, po opracowaniu uzasadnień przedstawia je w terminie do dnia 30 października 1951 r. właściwym terytorialnie Dyrekcjom Okręgowym Kolei Państwowych (DOKP) do zaopiniowania.

2. DOKP po przeanalizowaniu złożonych uzasadnień pod względem opracowania technicznego, prawidłowości wyliczeń i zastosowania właściwych materiałów oraz po zaopiniowaniu celowości budowy, rozbudowy lub remontu danej bocznicy kolejowej sporządzą zestawienia zbiorcze uzasadnień w terminie do dnia 15 listopada 1951 r. i prześlą je do Ministerstwa Kolei (Departament Drogowy) wraz z odnośnymi materiałami.

§ 4. 1. Ministerstwo Kolei na podstawie otrzymanych z poszczególnych DOKP uzasadnień sporządzi zbiorcze uzasadnienie zużycia materiałów nawierzchni kolejowej, z rozbiorem na poszczególne ministerstwa i prześle je do dnia 25 listopada 1951 r. wraz z odnośnymi materiałami do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) — Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych.

2. PKPG (Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych) w oparciu o nadesłane zbiorcze uzasadnienia opracuje wstępny projekt rozdzielnika artykułów nawierzchni kolejowej na 1952 r. i prześle go do rozpatrzenia specjalnie powołanej przez PKPG komisji.

3. Komisja (§ 4 ust. 2) rozpatrzy wstępny projekt rozdzielnika (ust. 2) w terminie do dnia 31 listopada 1951 r., po czym PKPG (Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych) opracuje państwowy plan rozdziału materiałów nawierzchni kolejowej na 1952 r.

§ 5. Ministerstwo Kolei przeprowadzać będzie w toku realizacji przydzielonych zainteresowanym jednostkom organizacyjnym innych ministerstw ilości materiałów nawierzchni kolejowej, kontrolę zużycia i gospodarki tymi materiałami zarówno pod względem ilości jak i celowości.

§ 6. Dalszy tryb zarówno składania zamówień, jak i realizacji ilości materiałów nawierzchni kolejowej przewidzianych w rozdzielniku PKPG będzie odbywać się zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG nr 298 z dnia 26 lipca 1951 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji żelaza i stali szlachetnej na 1952 r. (Biuletyn PKPG nr 22, poz. 222).

2 załączniki

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. Dr St. Jędrzychowski

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 401 z dnia 19.X.1951 r.

Inwestor Centralny ..... Inwestycje przewidziane
 Inwestor Naczelny ..... w planie inwest. na r.
 Inwestor Główny ..... w części ..... w dziale
 Inwestor Bezpośredni ..... rozdz. .... paragraf.

Uzasadnienie zużycia w 1952 r. materiałów żelaznych nawierzchni kolejowej

I. Charakterystyka ogólna

A — Dane ogólne:

1) Nazwy obiektów .....

2) Określenie robót kolejowych i ich wielkości w jedn. techn.:

- a) budowa bocznicy — km
- b) rozbudowa bocznicy — km
- c) kapitalny remont bocznicy — km

3) Limit finansowy na roboty kolejowe torowe przewidziany jest na kwotę ..... zł

4) Termin:

- a) rozpoczęcia robót (miesiąc):
- b) ukończenia robót (miesiąc):

B — Dane szczegółowe:

wagonów na: dobę		miesiąc		
do 1952 r.		po uruchomieniu budowy		
1) Założenie:				
a)	przewidziany dowóz towarów potrzebnych do produkcji			
b)	przewidziany wywóz własnej produkcji			
c)	przewidziana maksymalna szybkość taboru na torze zasadniczym . . . . . km/godz.			
d)	odległość od najbliższej stacji kol. nazwa stacji . . . . . km.			
e)	przewidziany punkt odgałęzienia bocznicy			
	a) na stacji . . . . . z toru stacyjnego nr.			
	b) na szlaku . . . . . w km.			
	f) inne okoliczności przemawiające za potrzebą budowy bocznicy w km.			
2) Podstawę do obliczenia robót kol. i zapotrzebowania materiałów stanowi:				
a)	dokumentacja techniczna w dniu sporządzenia tego planu gotowa w . . . . %			
b)	dokumentacja wstępna (przybliżona) a mianowicie:			
3) Przewidziane wykończenie:				
a)	gospodarczo przez			
b)	w trybie zleconym przez			

S 4 km/ton	S 26 km/ton	Szyby z wymiary km/toru		
		t y p		
		ciężki	średni	lekki

4) Do wykonania w r. . . . . przewidziano

- a) toru zasadniczego z szyn
- b) torów odgałęźn. (stacyjnych)

S 49	S 26	Rozjazdy z wymiany t y p		
		ciężki pr. lew.	średni pr. lew.	lekki pr. lew.

5) ułożenie sztuk:

- a) rozjazdów zwyczajnych 1 : 9
- b) rozjazdów zwyczajnych 1 : 10
- c) rozjazdów ang. pojed. 1 : 9
- d) rozjazdów ang. podw. 1 : 9
- c) innych połączeń (np. skrzyżowanie itd.)

II. Szczegółowe uzasadnienie zużycia materiałów żelaznych nawierzchni kolejowej

Lp.	Nazwa materiału	Typ	Ilość		Cena jedn. zł/t	Wartość w zł	Remont na 1.1.1952 w ton.	Przewidywany czas i ilość dostawy			
			km	ton				kwartały			
								I	II	III	IV
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Szyny nowe	S 49									
2	" "	S 26									
3	" z wymiany	ciężkie									
	" "	średnie									
	" "	lekkie									
4	Złącza walcowane	ciężkie									
	" "	średnie									
	" "	lekkie									
5	Złącza kute	ciężkie									
	" "	średnie									
	" "	lekkie									
6	Rozjazdy zwyczajne	S 49	Szt.								
	Rozj. ang. poj.	"									
	" " podw.	"									
7	" zwycz.	S 26									
	" ang. poj.	"									
	" " podw.	"									
8	" zwycz.	z wymiany									
	" ang. poj.	"									
	" " podw.	"									
9	inne połączenia wymienić	"									

Sporządził:

Zatwierdził:

data

podpis

data

podpis

III. Opinia DOKP

- a) o celowości i konieczności wykonania przewidzianych w planie urządzeń kolejowych,
- b) o konieczności użycia planowanych typów materiałów,
- c) o możliwości zaopatrzenia w materiały żelazne nawierzchni kolejowej, pochodzące z wymiany:

DOKP ..... Data Podpis .....

IV. Wniosek Komisji

V. Decyzja PKPG

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 401 z dnia 19.X.1951 r.

Objaśnienie sporządzenia uzasadnienia zużycia materiałów żelaznych nawierzchni kolejowej

W nagłówku załącznika nr 1 powinien być wymieniony tytuł planu inwestycyjnego na 1952 r. w którym są umieszczone roboty kolejowo-torowe czy to jako całość tego tytułu, czy tylko jako jego część.

I. Charakterystyka ogólna

A — Dane ogólne

Pkt 1) Nazwa poszcz. obiektu powinna być zgodna z treścią wniosku inwestycyjnego (instr. PKPG nr 21 wzór nr 1) lub kwestionariusza obiektowego (instr. PKPG nr 24 zał. nr 4).

Pkt 2) Określenie robót może obejmować: albo jeden tylko z podanych pod a), b), c) rodzajów lub też czasem dwa rodzaje, a więc np. rozbudowa boczniczy oraz kapitalny remont, co należy uwidocznic wskazując w odnośnej rubryce ilość jedn. techn. (km), które będą wykonane.

Wielkość robót (ilość jedn. techn.) należy oddać tylko dla tej części obiektu, która ma być wykonana w 1952 r.

Pkt 3) W punkcie tym wskazać należy limit finansowy, przeznaczony tylko na wykonanie robót kolejowych torowych i nie włączać do tej kwoty innych zakładów.

Pkt 4) Termin rozpoczęcia i ukończenia robót podać tylko w odniesieniu do robót torowych, które mają być wykonane w 1952 r. z kredytów przewidzianych na ten cel.

B — Dane szczegółowe

mają za zadanie uzasadnić potrzebę inwestycji i umocnić jej rozmiary.

Pkt 1) Dowóz i wywóz towarów należy podawać w ilości wagonów na: a), b) — dobę lub miesiąc, co należy dokładnie oznaczyć w mianowniku;

d) podać odległość punktu odgałęzienia boczniczy od toru wyjściowego lub innej boczniczy aż do końca toru zasadniczego boczniczego;

e) jeżeli odgałęzienie ma nastąpić na stacji PKP, to należy wymienić jej nazwę i podać nr toru stacyjnego wyjściowego — jeżeli odgałęzienie przewidziane jest na szlaku PKP lub od boczniczy zakładowej, to podać nazwę szlaku i km na którym odgałęzienie nastąpi.

Pkt 2) Właściwą podstawą do sporządzenia obliczenia powinna być dokumentacja techniczna (co najmniej projekt techniczny boczniczy), co należy zaznaczyć w p. 2a), wymieniając również stan jej gotowości lub opisując, jakie prace już ukończono. W razie braku dokumentacji technicznej, należy to zaznaczyć w p. 2a) a w p. 2b) zaś podać na czym oparto obliczenie robót np. może to być projekt szkicowany na planie katedralnym itp.

Pkt 3) Wymienić przez kogo jest przewidziane wykonanie robót kolejowych. W razie gdy przewidziano wykonanie częściowo sposobem gospodarczym i częściowo trybem zleconym — podać również przybliżony stosunek procentu tego rozdziału w odniesieniu do limitu finansowego.

Pkt. 4) i 5) Najbardziej właściwą i dokładną podstawą wypełnienia tych punktów jest pełna dokumentacja techniczna, zawierająca specyfikację materiałów. W razie braku pełnej dokumentacji należy oprócz ustalenie robót wymie-

nionych w p. 4) i 5) na podstawie częściowej dokumentacji, jaka jest wskazana w p. 2b).

W każdym razie zestawienie w p. 4) i 5) ma dać możliwie pełny obraz zakresu robót torowych.

II. Uzasadnienie zużycia materiałów

W rubr. 2 wyszczególnione są materiały, które mają być zapotrzebowane. Dla ułatwienia obliczenia podaje się poniżej tablicę ciężarów używanych typów.

Nazwa materiału	Typ	Miar / kg	ciężar 1 km toru (ton)	Długość przęsla
Szyny nowe	S 49	49,05 kg/mb	98,07	30 mb
złącza walcowane	„	„	32,60	„ ciężki
„ kute	„	„	13,27	„
szyny	S 26	42,48 „	84,943	30
złącza walcowane	„	—	20,241	30
„ kute	„	—	8,72	„
szyny	„	42,480	84,925	18 średni
złącza walcowane	„	—	21,756	„
„ kute	„	—	8,513	„
szyny	8 b	41,00	81,940	15
złącza walcowane	„	—	28,719	„
„ kute	„	—	5,269	„
szyny	6 d	33,40	66,76	15
złącza walcowane	„	—	17,21	„ lekki
„ kute	„	—	4,15	„

300.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 403 z dnia 19 października 1951 r.

(Znak ZA-4A-3-1)

w sprawie planowania i finansowania szkolenia wewnątrz-
zakładowego w 1952 roku.

W związku z pkt. XII uchwały Prezydium Rządu nr 442 z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie ustroju szkolnictwa zawodowego (Mon. Pol. nr A-59 poz. 776) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pod pojęciem szkolenia wewnątrzzakładowego należy rozumieć wszelkie formy szkolenia załogi organizowanego przez przedsiębiorstwo bez odrywania szkolonych od pracy.

§ 2. 1. Finansowanie szkolenia wewnątrzzakładowego odbywać się będzie w 1952 r. ze środków obrotowych przedsiębiorstwa.

2. Kwoty wydatkowane na szkolenie wewnątrzzakładowe stanowić będą oddzielną część funduszu płac jako wynagrodzenie dla pracowników przeprowadzających szkolenie robotników.

§ 3. Departament Zatrudnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) ustali:

1) w terminie do dnia 27 października 1951 r. w porozumieniu z poszczególnymi ministerstwami — globalne ilości szkolonych systemem wewnątrzzakładowym w przedsiębiorstwach podległych poszczególnym ministrom;

2) w terminie do dnia 3 listopada 1951 r. w porozumieniu z Ministerstwem Finansów — globalne kwoty na prowadzenie szkolenia wewnątrzzakładowego w poszczególnych resortach.

§ 4. 1. Na podstawie zatwierdzonych w Narodowym Planie Gospodarczym na 1952 rok limitów finansowych dla potrzeb szkolenia wewnątrzzakładowego, ministerstwa dokonają rozdziału wymienionych limitów pomiędzy centralne zarządy, a te następnie pomiędzy przedsiębiorstwa.

2. Przy opracowywaniu szczegółowego planu techniczno-przemysłowo-finansowego na 1952 rok przedsiębiorstwa sporządzą plan dodatkowego zapotrzebowania na robotników kwalifikowanych, ustalą jego pokrycie ze źródeł pozazakładowych i przez szkolenie wewnątrzzakładowe oraz opracują plan szkolenia wewnątrzzakładowego w oparciu o limity finansowe, przyznane przez centralne zarządy.

3. Sposób sporządzania planu dodatkowego zapotrzebowania na robotników kwalifikowanych zostanie opracowany przez Departament Zatrudnienia PKPG w terminie do dnia 15 listopada 1951 r. i przesłany do ministerstw w formie dodatkowej instrukcji do instrukcji w sprawie opracowywania planu techniczno-przemysłowo-finansowego na rok 1952.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. Fr. Blinowski

301.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 404 z dnia 19 października 1951 r.

(Znak BI-1E-04-22)

w sprawie dystrybucji i zaopatrzenia w odzież służbową
i specjalną (ochronną i roboczą).

Zakres przedmiotowy.

§ 1. Zarządzenie niniejsze ustala tryb dystrybucji i zaopatrzenia w wytwory wyszczególnione w wykazie odzieży służbowej i specjalnej (ochronnej i roboczej) zwanej dalej odzieżą, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 2. 1. Kontyngentobiorcami, tj. dysponentami ilości odzieży, przydzielanej rozdzielnikiem Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) są niżej wyszczególnione jednostki organizacyjne:

1. Prezydium Rady Ministrów,
2. Ministerstwo Górnicztwa,
3. „ Przemysłu Ciężkiego,
4. „ Przemysłu Chemicznego,
5. „ Przemysłu Lekkiego,
6. „ Przemysłu Drobnoego i Rzemiosła,
7. „ Budownictwa Przemysłowego,
8. „ Budownictwa Miast i Osiedli,
9. „ Przemysłu Rolnego i Spożywczego,
10. „ Rolnictwa,
11. „ Państwowych Gospodarstw Rolnych,
12. „ Leśnictwa,

13. Ministerstwo Kolei,
14. „ Transportu Drogowego i Lotniczego,
15. „ Żeglugi,
16. „ Poczty i Telegrafów,
17. „ Handlu Wewnętrznego,
18. „ Gospodarki Komunalnej,
19. „ Finansów,
20. „ Oświaty,
21. „ Pracy i Opieki Społecznej,
22. „ Zdrowia,
23. Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego.

2. W przypadku zmian organizacyjnych lub innych gospodarczo uzasadnionych przyczyn PKPG (Dep. Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych) może dokonać korekty listy kontyngentobiorców. Kontyngentobiorcy są wówczas obowiązani wydzielić odpowiednią część przyznanej im ilości wytworów na rzecz tych jednostek, które w wyniku zmian organizacyjnych zostaną wyodrębnione.

§ 3. Ministerstwa Obrony Narodowej oraz Bezpieczeństwa Publicznego realizują zapotrzebowania w ramach ilości przyznanych w planie rocznym gotowej odzieży lub w tkaninach. Pozostałe jednostki organizacyjne nie wyszczególnione w § 2 pokrywają swe zapotrzebowania na odzież w ramach rezerwy Centrali Odzieżowej lub „Spółnoty Pracy“, przeznaczonej na realizację zapotrzebowań pozarynkowych innych odbiorców nie wyszczególnionych w rozdzielniku.

§ 4. Dystrybucji artykułów produkowanych przez przemysł kluczowy dokonywać będzie Centrala Odzieżowa, artykułów zaś wytwarzanych przez zakłady podległe Ministrowi Przemysłu Drobego i Rzemiosła — „Spółnota Pracy“.

§ 5. Każdy kontyngentobiorca obowiązany jest wskazać Centrali Odzieżowej i „Spółnocie Pracy“ w terminie do 15 listopada 1951 r. jednostkę lub komórkę organizacyjną, która będzie jego centralnym i wyłącznym ośrodkiem koordynującym oraz dysponującym.

Zasady dystrybucji.

§ 6. Zapotrzebowania na odzież mogą zawierać wyłącznie ilości przysługujące danej instytucji na podstawie norm zatwierdzonych przez Departament Plac i Norm PKPG, pragmatyki służbowej i układów zbiorowych pracy.

§ 7. 1. Centralne zarządy lub jednostki równorzędne prześlą do Departamentów lub Centralnych Zarządów Zaopatrzenia właściwych ministerstw w terminie do dnia 15 listopada 1951 r. zapotrzebowania roczne wg wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia. Zapotrzebowania należy sporządzić oddzielnie na wytwory zbywane przez Centralę Odzieżową i „Spółnotę Pracy“, zgodnie z załączonym wykazem odzieży (załącznik nr 1).

2. Departamenty lub Centralne Zarządy Zaopatrzenia, o których mowa w ust. 1 sprawdzą zgodność zapotrzebowań z przysługującymi normami i po zaakceptowaniu i zaopatrzeniu w pieczęć, prześlą je w terminie do dnia 1 grudnia 1951 r. do Centrali Odzieżowej lub „Spółnoty Pracy“.

§ 8. 1. Centrala Odzieżowa i „Spółnota Pracy“ prześlą do Departamentu Plac i Norm PKPG najdalej do dnia 15 grudnia 1951 r. projekt pełnych rozdzielników rocznych z podziałem na kwartały na odzież służbową, ochronną

i roboczą wg wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do zarządzenia.

2. Do rozdzielników Centrala Odzieżowa i „Spółnota Pracy“ załączą szczegółowe asortymentowe zapotrzebowanie na tkaniny w oparciu o normy zużycia poszczególnych artykułów.

3. W rozdzielnikach powinna być wydzielona:

- 1) proponowana rezerwa, która pozostanie w dyspozycji PKPG,
- 2) rezerwa Centrali Odzieżowej lub „Spółnoty Pracy“ przeznaczona na realizację drobnych zapotrzebowań odbiorców, nie wyszczególnionych w rozdzielniku.

§ 9. Rozdzielniki, o których mowa w § 8 ust. 1 zatwierdzi Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych PKPG po zaopiniowaniu przez Departament Plac i Norm oraz po przeanalizowaniu założeń produkcyjnych przemysłu kluczowego i spółdzielczego.

§ 10. 1. Wytypowany dla Centrali Odzieżowej i „Spółnoty Pracy“ asortyment może być przez PKPG zmieniony w porozumieniu z zainteresowanymi jednostkami. Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych zapewni przy tym stawienie do dyspozycji producentom tkanin potrzebnych na wykonanie odzieży.

2. Wprowadzenie zmian produkcyjnych w ciągu roku wymaga zatwierdzenia przez PKPG.

§ 11. 1. Zatwierdzone rozdzielniki roczne przesłane będą do wiadomości kontyngentobiorcom najdalej do dnia 1 stycznia 1952 r.

2. Kontyngentobiorcy podziela najdalej do dnia 10 stycznia 1952 r. przydzielone rozdzielnikiem PKPG ilości odzieży pomiędzy podległe jednostki (centralne zarządy przemysłu lub jednostki równorzędne), które z kolei zawiadomią bezpośrednich odbiorców o przyznanych im ilościach odzieży, pozostającej do realizacji w Centrali Odzieżowej lub „Spółnocie Pracy“.

§ 12. 1. Centralne zarządy przemysłu lub jednostki równorzędne prześlą do ekspozytur wojewódzkich Centrali Odzieżowej lub oddziałów wojewódzkich „Spółnoty Pracy“ w terminie do dnia 25 stycznia 1952 r. asortymentowy rozdzielnik z podziałem na zakłady odbierające wg wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do zarządzenia.

2. Spis ekspozytur wojewódzkich Centrali Odzieżowej i oddziałów wojewódzkich „Spółnoty Pracy“ zawiera załącznik nr 5 do zarządzenia.

3. Centrala Odzieżowa i oddziały wojewódzkie „Spółnoty Pracy“ opracują w terminie do dnia 15 lutego 1952 r. bilanse szczegółowe, z uwzględnieniem bezpośredniego powiązania większych odbiorców z zakładami produkującymi.

§ 13. Odbiorcy posiadający centralne składnice składają zamówienia w Centrali Odzieżowej lub w „Spółnocie Pracy“ w terminach podanych w § 15. Analogiczny tryb postępowania zastosować może Centrala Odzieżowa lub „Spółnota Pracy“ w stosunku do większych odbiorców realizujących centralnie zapotrzebowania.

§ 14. Odbiorcy nie posiadający składnic centralnych, składają zamówienia do ekspozytur wojewódzkich Centrali Odzieżowej lub do oddziałów wojewódzkich „Spółnoty Pracy“.

§ 15. 1. Zamówienia na I kwartał 1952 r. ustalone będą ostatecznie w ramach przewidzianej weryfikacji rozdzielnika na rok 1952.

2. Weryfikacja rozdzielnika nastąpi w I kwartale 1952 r. Zamówienia na II kwartał przesłać należy do dnia 15 stycznia 1952 r.

3. Zamówienia dalsze przesłać należy na pięć miesięcy przed początkiem kwartału (na III kwartał do 1 lutego 1952 r.), na IV kwartał do 1 maja 1952 r.).

§ 16. W ramach rozdzielnika PKPG tworzy się rezerwę Centrali Odzieżowej i „Spółnoty Pracy“.

§ 17. Centrala Odzieżowa i „Spółnota Pracy“ uprawnione są do pokrywania drobnych zamówień, nie przewidzianych w planie, w ramach rezerwy powyższej.

§ 18. 1. Nie przewidziane w planie zapotrzebowania na większe ilości odzieży zaakceptowane być powinny przez centralną jednostkę koordynującą zapotrzebowującego oraz przez Departament Płac i Norm PKPG.

2. Departament Płac i Norm PKPG przekaże zapotrzebowania, o których mowa w ust. 1, po zaopiniowaniu ich, do Departamentu Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych PKPG.

§ 19. Ekspozytury Centrali Odzieżowej lub oddziały „Spółnoty Pracy“ obowiązane są do zawiadomienia odbiorców o przygotowaniu towaru do odbioru lub do wysłania towaru pod adresem podanym zgodnie z warunkami umowy.

§ 20. Nie odebrane w terminie 14 dni od daty postawienia do dyspozycji przydziały odzieży przeznaczone będą przez ekspozytury Centrali Odzieżowej lub oddziały „Spółnoty Pracy“ na powiększenie rezerwy PKPG.

§ 21. Jeżeli rezygnacja z odbioru dotyczy wytworów produkcji indywidualnej nietypowej lub specjalnej nie znajdującej zastosowania u innych odbiorców, wówczas sprzedawcy mają prawo odrzucić rezygnację, dokonać dostaw i zafakturować je, chyba że odbiorcy wyrazili zgodę przy zgłoszeniu rezygnacji na przeprowadzenie jej za zaliczeniem kosztów i nakładów poniesionych w związku z produkcją zamówionych wytworów.

§ 22. Odbiorcy obowiązani są do zawiadomienia właściwych ekspozytur (oddziałów) o konieczności wycofania zamówienia, najdalej w terminie 2 miesięcznym przed początkiem kwartału. Niezachowanie tego terminu uprawnia Centralę Odzieżową lub „Spółnotę Pracy“ do żądania świadczeń przewidzianych w umowie.

§ 23. Kontyngentobiorcy upoważnieni są do dokonywania przeniesień przydzielonych ilości odzieży pomiędzy podległymi im jednostkami organizacyjnymi w porozumieniu z Centralą Odzieżową lub „Spółnotą Pracy“.

Postanowienia ogólne.

§ 24. Centrala Odzieżowa i „Spółnota Pracy“ zorganizują prowadzenie centralnej sprawozdawczości z realizacji rozdzielników wg załączonego wzoru stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 6. Wymienione jednostki organizacyjne przesyłać będą kwartalne sprawozdania z realizacji rozdzielników do PKPG (Dep. Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych) w terminie miesięcznym po ukończeniu kwartału.

§ 25. Zarządzenie niniejsze nie narusza przepisów o obowiązkach i sposobie zawierania umów.

6 załączników

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. Dr St. Jędrychowski

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 404 z dnia 19.X.1951 r.

Wykaz odzieży służbowej i specjalnej

Lp.	Nazwa wytworu	Zródło zakupu (gestor)
I	Odzież specjalna	
1	Bluz. drel. bawełn.	Centrala Odzieżowa
2	Spodnie drel. bawełn.	„ „
3	Bluza drel. lniana	Spółnota Pracy
4	Spodnie drel. lniane	„ „
5	Bluza płóc. biała	„ „
6	Spodnie płóc. białe	„ „
7	Spodnie z szelkami drel. baw. męskie	Centrala Odzieżowa
8	Spodnie z szelkami drel. baw. damskie	„ „
9	Kombinezony drel. baw. męskie	„ „
10	Kombinezony drel. baw. damskie	„ „
11	Kombinezony drel. baw. dla monterów	„ „
12	Płaszcz drel. baw. męski	„ „
13	Płaszcz drel. baw. damski	„ „
14	Płaszcz płócienny biały męski	„ „
15	Płaszcz płócienny biały damski	„ „
16	Płaszcz lekarski	„ „
17	Płaszcz ochron. satyn. m. i damski	„ „
18	Fartuch front. drel. baw.	„ „
19	Fartuch front. płócienny biały	„ „
20	Fartuch gospodarski	„ „
21	Fartuch lniany	„ „
22	Fartuch podgumowany	„ „
23	Bluza szybowa	„ „
24	Spodnie szybowe	„ „
25	Bluza brezentowa	Spółnota Pracy
26	Spodnie brezentowe	„ „
27	Bluza kwasoodporna	Centrala Odzieżowa
28	Spodnie kwasoodporne	„ „
29	Bluza impregnowana	Spółnota Pracy
30	Spodnie impregnowane	„ „
31	Bluza watawana	Centrala Odzieżowa
32	Spodnie watawane	„ „
33	Kombinezon przeciwpyłowy	Spółnota Pracy
34	Kombinezon brezent.	„ „
35	Kombinezon kwasoodporny	Centrala Odzieżowa
36	Peleryny przeciwdeszcz.	„ „
37	Kurtka przeciwdeszcz.	„ „
38	Płaszcz przeciwdeszcz.	„ „
39	Fartuch impregnowany	Spółnota Pracy
40	Fartuch brezentowy	„ „
41	Koszule ochronne flanelowe	Centrala Odzieżowa
42	Koszule drelichowe	„ „
43	Kalesony ochronne flanelowe	„ „
44	Kalesony bawełniane	„ „
45	Spódniczki damskie drelich.	„ „
46	Ubrania rybackie	„ „
II	Odzież służbowa	
47	Bluza sukienka	„ „
48	Spodnie sukienne długie	„ „
49	Spodnie sukienne krótkie do butów	„ „
50	Płaszcz sukienki	„ „
51	Bluza drel. dla straży przem.-pożarnej	„ „
52	Spodnie drel. długie spięte u dołu mankiet.	„ „
53	Nauszniki dziane	„ „
54	Spodnie drel. krótkie	„ „
55	Bluza brezentowa dla str. pożarnej	Spółnota Pracy
56	Spodnie brezentowe długie dla str. pożarnej	„ „

Jednostka zapotrzebująca
(Centralny Zarząd Przemysłu
lub jednostka równorzędna)
podlegająca Departamentowi Zaopatrzenia
lub Centralnemu Zarządowi Zaopatrzenia
Ministerstwa

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego
PKPG Nr 304 z dnia 19.X.1951 r. Otrzymują mi-
nisterstwa w terminie do 15.XI.51 r.

ZAOPATRZENIE (ROZNE *)

A r t y k u ł	Wzór lub typ	Nr wykazu Dep. Płac i Norm i Norm PKPG	Suro- wiec	Barwa	Opis tech- niczny	Roz- mier	Jedo. miery	Ilość	Termin dostawy (kwartały)				U w a g i	
									I	II	III	IV		
np. bluza .. spodnie .. kombinezon itd.														

*) należy na oddzielnym formularzu wyszczególnić wy twory zbywane przez Centralę Odzieżową, na oddzielnym
— zbywane przez „Spółnotę Pracy“.

Jedn. miary:
szk.

Załącznik nr 3 do zarządzenia Przewodniczącego
PKPG nr 404 z dnia 19.X.1951 r.
Prześle Centrala Odzieżowa i „Spółnota Pra-
cy“ do PKPG Dep. Płac i Norm a kopię do Dep.
Zaop. i Bil. Mat. w terminie do dn. 15.XII.51 r.

PROJEKT ROZDZIELNIKA NA ODZIEŻ SŁUŻBOWĄ I SPECJALNĄ NA ROK 1952

Lp.	W y t w ó r	bluza drel.					spodnie drel.					kombinezon drel.					itd.
		kw. I	kw. II	kw. III	kw. IV	Ra- zem	kw. I	kw. II	kw. III	kw. IV	Ra- zem	kw. I	kw. II	kw. III	kw. IV	Ra- zem	
	Plan prod.																
	Zapotrzebowanie																
1	Min. Górnictwa																
2	.. Przem. Ciężk.																
3	.. .. Lekkiego																
	itd.																
	Rezerwa Centrali Odzieżo- wej wzgl. „Spółnoty Pra- cy“																
	Rezerwa PKPG																

Jednostka rozdzielająca
(Centralny Zarząd Przemysłu
lub jednostka równorzędna)
podlegająca Departamentowi Zaopatrzenia
lub Centralnemu Zarządowi Zaopatrzenia
Ministerstwa . . . . .
Jedn. miary — sztuki

Załącznik nr 4 do zarządzenia Przewodniczącego
PKPG nr 404 z dnia 19.X.1951 r.
Otrzymują ekspozytury wojewódzkie Centr.
Odzież. wzgl. oddziały wojew. „Spółnoty Pracy”,
kopie rozdz. należy przesłać do CO w Łodzi
i „Spółnoty Pracy“ w W-wie w terminie do dn
25.I.1952 r.

ASORTYMENTOWY ROZDZIELNIK ROCZNY

Lp.	Odbiorcy (w układzie wojewódzkim)	A s o r t y m e n t															U w a g i	
		np. bluza drelichowa					np. spodnie drelichowe					np. kombinezon drelichowy						
		kw. I	kw. II	kw. III	kw. IV	Razem	kw. I	kw. II	kw. III	kw. IV	Razem	kw. I	kw. II	kw. III	kw. IV	Razem		
I	np. woj. bydgoskie																	
1	zakład																	
2	zakład																	
	r a z e m																	
II	woj. gdańskie																	
1	zakład																	
2	zakład																	
	r a z e m																	
	itd.																	

Załącznik nr 5 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 404 z dnia 19.X.1951 r:

Wykaz ekspozytur wojewódzkich Centrali Odzieżowej i oddziałów wojewódzkich „Spółnoty Pracy“

I. Wykaz ekspozytur wojewódzkich Centrali Odzieżowej

1. Warszawa	ul. Widok 5
2. Łódź	„ Piotrkowska 52
3. Radom	Plac Stare Miasto 12
4. Lublin	ul. Garbarska 8
5. Białystok	„ Grunwaldzka 8
6. Olsztyn	„ Piastowska 46
7. Gdańsk	„ Grunwaldzka 104/106
8. Bydgoszcz	„ Siekiewicza 4
9. Szczecin	„ Cieszymira 10a
10. Poznań	Plac Wołności 18
11. Wrocław	ul. Antoniego 2/4
12. Katowice	„ Stawowa 10
13. Kraków	„ Radziwiłłowska 4
14. Przemyśl	„ Weygarta 2
15. Opole	„ Kołtątaja 14/16

16. Słupsk

ul. Wojska Polskiego 12

17. Ziel. Góra

„ Rynek Drzewny 1

II. Wykaz oddziałów wojew. „Spółnoty Pracy“

1. Warszawa	ul. Bracka 18
2. Łódź	„ Jaracza 72
3. Radom	Plac 3 Maja 5
4. Lublin	ul. Chmielna 4
5. Białystok	„ Rynek Kościuszki 32a
6. Olsztyn	„ Stalina 33
7. Gdańsk	„ Elżbietanek 10/11
8. Bydgoszcz	„ Dworcowa 46
9. Poznań	„ Kolejowa 19
10. Szczecin	„ Wojska Polskiego 20
11. Wrocław	„ Rynek 48
12. Katowice	„ Św. Jacka 1a
13. Kraków	„ Lubicz 9
14. Przemyśl	„ Dworska 3
15. Nowa Sól	„ 9 Maja 4/6
16. Opole	„ Szpitalna 11
17. Koszalin	„ Bracka 1

Jedn. miary:

Załącznik nr 6 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 404 z dn. 19.X.1951 r.
Przesyła Centrala Odzieżowa i „Spółnota Pracy“ do PKPG Dep. Zaop. i Bil. Mat. w terminie miesięcznym po ukończeniu kwartału.

SPRAWOZDANIE KWARTALNE Z PRODUKCJI ODZIEŻY SŁUŻBOWEJ I SPECJALNEJ
ORAZ REALIZACJA PRZYDZIAŁÓW ZA KWARTAŁ

W y t w ó r	np. bluza drel.		np. spodnie drel.		np. kombinezon drelchowy		itd.	
Plan prod.								
Wykon. planu prod.								
Realizacja przydziałów	Przydz. na	Realiz. przydz.	Przydz. na	Realiz. przydz.	Przydz. na	Realiz. przydz.		
	kw.	w kw.	kw.	w kw.	kw.	w kw.		
Min. Górnictwa								
„ Przem. Ciężkiego								
„ „ Chemicznego								
„ „ Lekkiego								
itd.								
Rezerwa Centrali Odzieżowej „Spółnoty Pracy“								
Rezerwa PKPG								

302.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO

nr 405 z dnia 22 października 1951 r.

(GR3G-01-1)

w sprawie powołania Komisarza Gazowego na obszarze działania Zakładów Gazownictwa Okręgów Wrocławskiego i Wałbrzyskiego.

W celu zapewnienia dostaw gazu w sezonie zimowym 1951/1952 r. odbiorcom znajdującym się w obszarze działania Zakładów Gazownictwa Okręgów Wrocławskiego i Wałbrzyskiego oraz zapewnienia dyscypliny odbioru gazu w tym obszarze zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się na czas od dnia 1 listopada 1951 r. do dnia 30 kwietnia 1952 r. Komisarza Gazowego Okręgów Wrocławskiego i Wałbrzyskiego (zwanego w dalszym ciągu Komisarzem) z siedzibą w Wałbrzychu.

§ 2. Komisarz podlega Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG).

§ 3. Do zakresu działania Komisarza należy:

1) ustalanie miesięcznych dostaw gazu z koksowni do sieci;

2) ustalanie limitów dobowych odbioru gazu oraz szczytowych limitów godzinowych dla odbiorców pobierających ponad 50.000 Nm³ gazu na miesiąc;

3) bezpośredni wgląd w gospodarkę gazową producentów i odbiorców;

4) natychmiastowe zgłaszanie do Departamentu Górnictwa PKPG przyczyn powstałych lub przewidywanych poważniejszych niedoborów gazu;

5) ograniczanie dostaw gazu poszczególnym odbiorcom w wypadku niedoboru wg wytycznych ramowych Departamentu Górnictwa PKPG;

6) wyłączenie gazu odbiorcom niezdyscyplinowanym — po uprzednim ostrzeżeniu;

7) zmienianie — w porozumieniu z odbiorcą — okresu dostawy gazu w ciągu doby;

8) zlecenie odbiorcom — w razie potrzeby — prowadzenia odpowiedniej statystyki odbioru gazu.

§ 4. Zainteresowani producenci, dostawcy i odbiorcy gazu obowiązani są do udzielania Komisarzowi wszelkiej pomocy w wykonywaniu jego obowiązków.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1951 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. Dr St. Jędrychowski

303.

PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT INWESTYCJI

z dnia 9 października 1951 r.

(znak IN1B - 3 - 1)

w sprawie winkulowania, przez banki środków przeznaczonych do virements w Planie Inwestycyjnym 1951 r.

Wobec mnożenia się wypadków, że nadsyłane przez inwestorów do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) wnioski o przeniesienie środków w Planie Inwestycyjnym 1951 r. są niewykonalne, gdyż sumy proponowane do zmniejszenia są wyższe od aktualnych limitów oraz w celu bliższego określenia proponowanych zmian, Dep. Inwestycji PKPG prosi o dołączenie do pism o przeniesienie środków, kierowanych do Przewodniczącego PKPG, po 4 egzemplarze (przy virements między częściami planu — po 5 egz.) formularzy wg załączonego wzoru.

Na formularzach tych należy uprzednio uzyskać stwier-

letyn PKPG nr 24 z 18 września 1951 r. pozycja 256), Departament Techniki podaje do wiadomości i wykorzystania zakres przedmiotowy prac dla komórek normalizacyjnych przy ustalaniu szczegółowej tematyki norm.

I. Szczegółowa tematyka normalizacyjna (patrz załącznik), stanowiąca podstawę opracowań normalizacyjnych (norm) zawarta jest w poniższym ogólnym zakresie przedmiotu, który obejmuje:

- 1) wyrób złożony,
- 2) elementy (części składowe, detale)
- 3) materiał (występujący jako surowiec, półwyrób lub wyrób gotowy) różnej postaci,
- 4) narzędzia,
- 5) maszyny i urządzenia,
- 6) procesy technologiczne i ich kontrola,
- 7) metody badań,
- 8) transport,
- 9) przechowywanie,
- 10) opakowanie,
- 11) przepisy ruchu i bezpieczeństwa,
- 12) zagadnienia organizacyjne.

II. Ogólny przedmiotowy zakres prac rozpadają się na następujące elementy normalizacyjne składające się na treść norm i stanowiące o układzie i charakterze tych norm, a mianowicie:

- 1) analizy,
- 2) cechy charakterystyczne,
- 3) elementy przedmiotu,
- 4) gabaryty (skrajnie),
- 5) główne wymiary,
- 6) klasyfikacja (postać, rodzaje, odmiany, gatunki, wielkości),
- 7) klasyfikacja (ustalenie typów),
- 8) kształt,
- 9) materiał,
- 10) metody sprawdzenia,
- 11) metody procesów technologicznych,
- 12) oznaczenia,
- 13) opakowanie,
- 14) próby,
- 15) przechowywanie, (magazynowanie),
- 16) rodzaje,
- 17) typy,
- 18) transport
- 19) własności użytkowe,
- 20) wykonanie,
- 21) wykończenie,
- 22) wymagania techniczne,
- 23) własności (mechaniczne, chemiczne, fizyczne i inne),
- 24) zasady i założenia konstrukcyjne procesów technologicznych.

III. Tematem norm szczegółowych mogą być:

- 1) pozycje ogólnego zakresu przedmiotowego,
- 2) pozycje ogólnego zakresu przedmiotowego w połączeniu z elementami normalizacyjnymi,
- 3) elementy normalizacyjne.

IV. Normy pod względem układu bądź charakteru treści mogą być różnego rodzaju, jak:

- 1) normy klasyfikacyjne,
- 2) normy klasyfikacyjno - oznaczeniowe,
- 3) normy przedmiotowe (pełne lub częściowe),
- 4) normy czynnościowe i inne (bliższe wyjaśnienia patrz „Wytyczne opracowywania norm“) PN/N-02001, 02002.

V. Zakresem prac komórek normalizacyjnych są wszelkiego rodzaju opracowywania normalizacyjne (normy), zgodnie z zakresem tematycznym podanym w załączonym schemacie.

Załącznik 1

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Inż. I. Bursztyn.

Załącznik do pisma okólnego z dnia 15.X.1951 r. znak TE6N-0-1/8.

S C H E M A T

zakresu przedmiotowego prac dla komórek normalizacyjnych

Ogólny zakres przedmiotowy prac normalizacyjnych	Elementy normalizacyjne składające się na treść norm	Rodzaj norm
Wyrób złożony	Klasyfikacja — ustalenie typów Gabaryty Niektóre własności użytkowe	Klasyfikacyjne przedmiotowe
Elementy składowe (detale)	Klasyfikacja oznaczenia Kształt Materiał Wykonanie wykończenia Wymagania techniczne Metody sprawdzania Transport Przechowywanie Opakowanie	klasyfikacyjno - oznaczeniowe przedmiotowa
Materiał	Własności $\left\{ \begin{array}{l} \text{mechaniczne} \\ \text{chemiczne} \\ \text{fizyczne} \\ \text{użytkowe} \\ \text{i inne} \end{array} \right.$ Klasyfikacja $\left\{ \begin{array}{l} \text{postać} \\ \text{rodzaje} \end{array} \right.$	przedmiotowa klasyfikacyjna
Narzędzia	Wszystkie elementy przedmiotu Klasyfikacja, oznaczenia	norma pełna przedmiotowa norma klasyfikacyjno-oznaczeniowa
Maszyny i urządzenia	Tak jak przy wyrobach złożonych	Norma pełna przedmiotowa Norma klasyfikacyjno-oznaczeniowa
Procesy technologiczne i ich kontrola	Metody Zasady, założenia konstrukcyjne	Norma czynnościowa
Metody badań Transport Przechowywanie Opakowanie	Klasyfikacja Typy Rodzaje Próby Oznaczenia Analizy itd.	Normy przedmiotowe i czynnościowe

Ogólny zakres przedmiotowy prac normalizacyjnych	Elementy normalizacyjne składające się na treść norm	Rodzaj norm
Przepisy ruchu i bezpieczeństwa	Struktura organizacyjna działów w zakładach Instrukcje urzędowe System ruchu dokumentacji	Normy przedmiotowe i czynnościowe
Zagadnienia organizacyjne	System wprowadzenia norm System modyfikacji dokumentacji Organizacja miejsc pracy Organizacja opakowania Organizacja opracowywania normatywów Organizacja zaopatrzenia Technika bezpieczeństwa Nadzór techniczny nad użytkowaniem wyposażenia Organizacja renowacji sprzętu i wyposażenia Organizacja specjalizacji w zakładzie w działach wytwarzania	

306.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT PŁAC I NORM**

z dnia 17 października 1951 r.

(Znak P.N-7C-09-337)

w sprawie ustalenia norm odzieży specjalnej.

Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego jest w posiadaniu materiałów, z których wynika, że ministerstwa wprowadzają zmiany lub uzupełnienia w obowiązujących tabelach norm odzieży specjalnej.

W związku z tym, Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego zwraca uwagę, że wszelkie zmiany i uzupełnienia tabeli norm odzieży specjalnej mogą być dokonywane tylko po uzyskaniu zgody PKPG i po porozumieniu z właściwym Zarządem Głównym Związku Zawodowego.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU **Mgr Stefan Pudlik**

307.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT TECHNIKI**

z dnia 22 października 1951 r.

(znak TE2/Sz/45)

w sprawie właściwego wyboru przewodów izolowanych do instalacji elektroenergetycznych wewnętrznych.

Departament Techniki Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) został poinformowany przez Centralę Handlową Przemysłu Elektrotechnicznego, że niepomiarowo wzrosło zapotrzebowanie na najdroższe typy przewodów izolowanych, a w szczególności na tzw. „antygron”. Nazwa „antygron” nie jest określeniem ścisłym i nie ma jej w katalogu Centrali Handlowej Przemysłu Elektrotechnicznego z września 1950 r. (katalog K—1 Dział 400—434). Nazwą tą są objęte przewody kabelkowe typów KGao i KGato, które powinny być zakładane tylko w pomieszczeniach wymagających tego rodzaju materiału izolacyjnego (patrz przepisy Budowy i Ruchu Urządzeń Elektrycznych Prądu Silnego PN/E-10 § 22 p. 7).

Ze względu na łatwość montażu te kosztowne i deficytowe przewody zakładane są często w pomieszczeniach, w których to nie jest konieczne, gdyż mogą być użyte inne przewody tańsze.

W celu zmniejszenia zużycia przewodów kabelkowych typów KGao i KGato należy ograniczyć stosowanie tych przewodów m. in. w następujących przypadkach:

a) w pomieszczeniach domów mieszkalnych, jak: pralnie, piwnice, łazienki, strychy i klatki schodowe, gdzie wystarczyć może instalacja przewodem DGA na gałkach lub DG w rurkach pokrytych powłoką antykorozyjną;

b) w pomieszczeniach publicznych i zakładów pracy, jak: łaźnie, pralnie, kryte baseny kąpielowe;

c) w suchych pomieszczeniach z pyłami łatwopalnymi ale nieprzewodzącymi, jak: stolarnie, elewatory zbożowe, młyny, stodoły, pomieszczenia z pyłem włóknianym lub papierowym itp.

Departament Techniki PKPG zwraca uwagę instytucji projektujących instalacje elektroenergetyczne wewnętrzne, organów zatwierdzających projekty oraz organów wykonujących i nadzorujących wykonanie takich instalacji, że użycie droższych typów przewodów izolowanych powinno być ograniczone ściśle do warunków wymaganych Przepisami Budowy i Ruchu Urządzeń Elektrycznych Prądu Silnego (PNE-10) jak np:

1) w urządzeniach portów morskich i rzecznych, jak: dźwigi, warsztaty, składy materiałowe, mosty, stocznie i inne, położone w pobliżu dużych mas wodnych;

2) w pomieszczeniach z parami amoniaku oraz kwasów: octowego, solnego, azotowego, siarkowego — jak: chłodnie amoniakalne, stajnie, gorzelnie, działy produkcyjne oraz magazyny win, octu itp.

3) w wilgotnych pomieszczeniach produkcyjnych działów przemysłu chemicznego o złożonych wyziewach żrących jak np. przedzalnianie sztucznego jedwabiu;

4) w pomieszczeniach z pyłami przewodzącymi, jak: młyny węglowe, bunkry, magazyny węgla (wystarczy stosować KGp lub KGo z hermetycznym osprzętem);

5) w pomieszczeniach o atmosferze wybuchowej, jak rafinerie, stacje i składy naftowe lub z gazami żrącymi, jak: akumulatornie, pomieszczenia urządzeń galwanizacyjnych (mogą być zastosowane transformatory bezpieczeństwa z hermetyczną instalacją innymi przewodami);

6) w pomieszczeniach wilgotnych o dużej koncentracji gazów, jak: stacje przygotowania wody kotłowej, oczyszczalnie ścieków, stacje pomp itp.;

7) w pomieszczeniach podziemnych jak magazyny i tunele dworców kolejowych;

8) w pomieszczeniach wyjątkowo wilgotnych (ściany stale pokryte rosą).

DYREKTOR DEPARTAMENTU **inż. Ignacy Bursztyn**

308.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT ORGANIZACYJNO-PRAWNY**

z dnia 27 października 1951 r.

(znak OB-12-25/205)

w sprawie wyjaśnienia trybu zgłaszania reklamacji jakościowych przy dostawach towarów.

W związku z wejściem w życie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 lipca 1951 r. w sprawie zasad postępowania przy zgłasza-

niu i ewidencjonowaniu reklamacji jakościowych (Biuletyn PKPG Nr 22, poz. 227) powstały wątpliwości, czy przy dostawach towarów, dla których obowiązują ogólne warunki dostaw, należy przy zgłaszaniu reklamacji stosować tryb określony wyżej powołanym zarządzeniem czy też tryb przewidziany w ogólnych warunkach dostaw. Z tych względów Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego wyjaśnia:

Powołane wyżej zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dnia 31 lipca 1951 r. nie uchyliło postanowień ogólnych warunków dostaw dotyczących reklamacji ustalonych zarządzeniem Przewodniczącego PKPG z dnia 26 sierpnia 1950 r. (Biuletyn PKPG Nr 20, poz. 226) z następnymi zmianami, natomiast na odbiorców dodatkowo obowiązki w razie stwierdzenia wad jakościowych towarów.

W przypadku więc stwierdzenia braków ilościowych lub wad jakościowych towaru, dostarczonego na podstawie ogólnych warunków dostaw, należy dla zachowania skutków przewidzianych w umowie lub ogólnych warunkach dostaw sporządzić protokoły i dokonać odpowiednich zawiadomień na zasadach i w trybie przewidzianym w tychże ogólnych warunkach. W przypadku stwierdzenia wad jakościowych należy niezależnie od wyżej omówionego protokołu wypełnić i przesłać dostawcy odpowiedni druk „reklamacji“ zgodnie z zasadami i trybem ustalonym zarządzeniem Przewodniczącego PKPG z dnia 31 lipca 1951 r. Dalsze postępowanie ze sporządzonymi protokołami regulują odnośnie ogólne warunki dostaw a ze zgłoszonymi „reklamacjami“ — zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dnia 31 lipca 1951 r. i przewidziane w nim zarządzenia właściwych ministrów.

Omawiane zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dnia 31 lipca 1951 r. nie określa terminu na zgłoszenie reklamacji, jeśli więc terminu tego nie określają również zarządzenia właściwych ministrów, przewidziane w § 6 omawianego zarządzenia, należy przyjąć, że wypełnienie i przesłanie druku „reklamacji“ powinno nastąpić niezwłocznie po stwierdzeniu wad jakościowych towaru.

§ 5 zarządzenia z dnia 31 lipca 1951 r. stanowi, że reklamacje zgłoszone niezgodnie z zasadami wyrażonymi w zarzą-

dzeniu nie będą rozpatrywane. W przypadku zatem zgłoszenia reklamacji w innym trybie (np. tylko w trybie przewidzianym w ogólnych warunkach dostaw) — dostawca powinien wstrzymać się z rozpatrzeniem reklamacji do czasu nadesłania wypełnionego formularza „reklamacji“ i zawiadomić o tym reklamującego.

Z wyżej powołanego przepisu wynika również, że nie można dochodzić roszczeń z tytułu wad jakościowych towaru w drodze postępowania arbitrażowego przed zgłoszeniem reklamacji w trybie przewidzianym zarządzeniem z dnia 31 lipca 1951 r.

Wyjaśnia się przy tym, że wniesienie reklamacji w trybie przewidzianym zarządzeniem z dnia 31 lipca 1951 r. nie wstrzymuje biegu terminu, o którym mowa w § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1950 r. w sprawie organizacji państwowych komisji arbitrażowych i trybu postępowania arbitrażowego (Dz.U.R.P. Nr 53, poz. 484).

Powyższe wyjaśnienia dotyczące stosunku przepisów zarządzenia z dnia 31 lipca 1951 r. do odpowiednich postanowień ogólnych warunków dostaw mają zastosowanie również do stosunku przepisów tego zarządzenia do postanowień umownych dotyczących zgłaszania reklamacji z tytułu wad jakościowych towaru.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

Z. Rzepka

S P R O S T O W A N I E

Prostuje się następujące błędy w tekstach zarządzeń ogłoszonych w Biuletynie PKPG:

1) w nr. 18, poz. 174 — § 2 ust. 2 powinien mieć brzmienie:

„Czas trwania praktyk wynosi:
dla kierunku technicznego 6 miesięcy dla studentów kierowanych na studia magisterskie i nie mniej niż 4 miesiące dla pozostałych.
dla kierunku ekonomicznego 3 miesiące po 4 godz. dziennie, dla kierunku artystycznego 9 miesięcy“.

2) w nr. 19, poz. 185 — w pkt. 6) § 222 ust. 1 pkt. 2) powinien mieć brzmienie:

„2) ze zmianą wyglądu lub intensywności zabudowy“.

Ministerstwo .....

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 316 z dnia 8 sierpnia 1951 r. (Biul. PKPG nr 22, poz. 232)

SPRAWOZDANIE Z WYKORZYSTANIA OPATENTOWANYCH WYNALAZKÓW PRZESŁANYCH MINISTERSTWOM PRZEZ URZĄD PATENTOWY RP ZA ROK

O g ó l e m			Przydatność opatentowanego wynalazku		Stan wykorzystania opatentowanego wynalazku							U w a g i
Nr patentu	Nazwa patentu	Wykorzystano opatentowany wynalazek w produkcji	Ocena przydatności produkcyjnej patentu	Opinia C Z, w którego zakładzie został zastosowany wynalazek	W ilu zakładach zastosowano wynalazek	Nazwy zakładów, w których zastosowano wynalazek	Oszczędności wynikłe z zastosowania wynalazku	Inne korzyści uzyskane w wyniku zastosowania wynalazku nie objęte rubr. 8	Data przekazania wynalazku celowi zastosowania w zakładzie prod.	Data zastosowania wynalazku w produkcji	Przyczyny niewykorzystania wynalazku	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

Uwaga: formularz niniejszy po wypełnieniu podlega przechowywaniu i przesyłaniu w trybie ustalonym dla pism poufnych.

OSTATNIE NOWOŚCI KSIĄŻKOWE

POLSKICH WYDAWNICTW GOSPODARCZYCH

„P O L G O S”

WARSZAWA

- Byzow Ł. A. — GRAFICZNE METODY W STATYSTYCE, PLANOWANIU I EWIDENCJI. Stron 412, format A5, nakład egz. 5.000, cena zł 32.—.
- Dodonow A. A. — SPRAWOZDAWCZOŚĆ I ANALIZA DZIAŁALNOŚCI PRZEDSIĘBIORSTWA PRZY POTOKOWEJ ORGANIZACJI PRODUKCJI. Stron 144, format A5, nakład egz. 5.150, cena zł 11.20.
- Fick B. r. — SYSTEM PŁACY AKORDOWEJ W GOSPODARCE SOCJALISTYCZNEJ. Stron 91, format A5, nakład egz. 6.150, cena zł 7.30,
- Galiccki A. — PLANOWANIE W TRANSPORCIE SOCJALISTYCZNYM. Stron 232, format A5, nakład egz. 5.150, cena zł 15.40.
- Majewski M. i Poźniak T. — DOKUMENTACJA I KONTROLA W USPOŁECZNIENIUM HANDLU DETALICZNYM. Stron 240, format A5, nakład egz. 5.150, cena zł 21.50,
- Morawski Z. i Weyroch J. — NOWA HUTA. Stron 44, format A5, nakł. 5.150, cena zł 4.—.
- Rowiński N. N. Prof. — BUDŻET PAŃSTWOWY ZSRR. Tom II. Stron 388, format A5, nakład egz. 5.150, cena zł 26.50.
- Rubinsztein J. E. — ROZLICZENIA PIENIĘŻNE PRZEDSIĘBIORSTW SOCJALISTYCZNYCH. Stron 100, format A5, nakład egz. 5.100, cena zł 8.—
- Rzendowski L. — ROLNICTWO W PLANIE 6-LETNIM. Stron 74, format A5, nakład egz. 5.150, cena zł 6.—.
- Spóz K. Mgr. i Szych St. — MAGAZYN SPOŻYWCZY. Stron 196, format A5, nakład egz. 5.150, cena zł 15.50.
- Z-Witkowski T. ad. — KAKAO. Stron 104, format A5, nakł. 4.150, cena zł 8.50,
- Żukow W. I., Kantorowicz M. B. i Szkolnikow A. N. — STACHANOWSKI PLAN TECHNICZNO-PRZEMYSŁOWO-FINANSOWY. Stron 96, format A5, nakład egz. 4.150, cena zł 11.35.

PRACE ZBIOROWE

- TECHNICZNY SŁOWNIK PIERZARSKI. Stron 100, format A5, nakład egz. 3.150, cena zł 15.75.
- WYBRANE ZAGADNIENIA Z GOSPODARKI CHIN LUDOWYCH. Stron 76, format A5, nakład egz. 3.150, cena zł 7.—.

Ww. książki można nabyć we wszystkich księgarniach COK
„Dom Książki”

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46, w. 11

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr. Cena numeru 1 zł 80 gr.
PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch”, Warszawa, ul. Srebrna 12.
 Konto PKO I-15809.

Zam. 490. Zamówiono dnia 2.XI.1951 r., podpisano do druku 12.XI.1951 r., druk ukończono 16.XI.1951.

Nakład 15.800 egz., papier druk sat. kl. VII/A1/60 gr.
 Druk. „Prasa Demokratyczna” Warszawa, ul. Śniadeckich 16.

2-B-45407

Cena numeru 1 zł 80 gr.